Bu yıl 60 yaşında oluyorum. Bu yıl, aynı zamanda benim için yıldönümleri yılı… Örgütlü devrimciliğe başlamamın 40. yılı, TDAS'ın yazılmasının 35. yılı, hapisten kaçmamın 30. yılı…

Daha kaç yıl yaşarım, tabii bilmek mümkün değil. Ama 90'ı geçeceğimi tahmin ediyorum. Eskiden beri bilirim, önemli olan uzun değil dolu yaşamaktır. Şimdiye kadar öyle yaşadığımı zannediyorum ve bundan sonra daha da dolu yaşamayı planlıyorum.

21. yüzyılın ilk on yılı geride kaldı. "2000-2009 arasında ne yaptın" diye insan kendine sormalı…

Beş tane kitap yazmışım:

- **Alt Emperyalizm ve Türkiye (2000)**
- **Paris Ev İşgalleri (2001)**
- **1989 Berlin Duvarı (2005)**
- **Avrupa Birliği ve Türkiye – İçerden Bir Bakış- (2006)**
- **Bulgaristan'da Sosyalizmden Kapitalizme Geçiş (Almanca) (2007)**

Kitapların yanlarındaki tarihler yazıldıkları değil yayınlandıkları yılı gösterir.

J.W. Goethe Üniversitesi'nin politik bilimler bölümünü bitirdim.

Sol Parti'de 6 yıl önemli bir kentin yönetim organında bulundum.

Son iki yıldır ROJ TV'de bir programın neredeyse müdavimi gibi bir şey oldum.

Avrupa Barış Meclisi Avrupa Sekreteryası üyesiyim.

Yazın Dergisi'ni sürdürüp 28. yıla ve 119. sayıya taşıdım.

Daha başka bir sürü şey var ama saymayayım.

Biliyorsunuz, yaklaşık 1,5 yıldır özellikle bu sitede Mihrac Ural adlı Muhabarat ajanı devrimci katili nedeniyle geçmişin birçok yanıyla uğraşmak zorunda kaldım. Böyle diyorum, çünkü normal olarak geçmişle fazla ilgilenen birisi değilim. Geçmişe değil geleceğe bakarım. Geçmişin iyisine de kötüsüne de fazla bakmak geleceğe yönelmek konusunda insanı engeller. Örneğin önümüzdeki 20 yılda geçmişin 40 yılıyla karşılaştırılabilecek düzeyde şeyler yapacağımı düşünüyorum.

60 yaşında bir insan için gelecekten bu kadar fazla şey beklemek bazılarına garip gelebilir, gelsin, ne yapayım yani…

Bu arada bir noktayı belirteyim: çok sayıda kişiden bana msn, twitter ve şimdi adını hatırlamadığı başka iletişim araçları konusunda davetler alıyorum. MSN'i bile yeni ve çok kısıtlı olarak kullanıyorum. Nedeni basit: her gün internette saatlerce zaman harcamak istemiyorum. Aksi durumda geriye okuyacak ve yazacak zaman kalmıyor. Eskiden beri söylerim ve fikrim de halen değişmiş değil: interneti abartmayın, sadece internetle bir şey olmaz. Olabilseydi Mihrac Ural bana karşı bir şeyler yapabilmiş olurdu…

Başka bir konu, Malik Kılıç olayı… Tanımam etmem… Haydar Kılıç arkadaşımızın gönderdiği bir iletiydi.

Aman bizimle herhangi bir bağı olmasın. Biz hiç kimseden bizden olmasını istemedik, ihtiyacımız da yok. Bu site yeteri kadar kalabalık, iyi bir de yazar kadrosu var. Filancanın eksik falancanın fazla olmasıyla da bir şey değişmez… 1,5 yıl öncesinde değiliz. Mihrac Ural'ın büyük oranda hakkından geldik. Geride ortaya çıkarılması gereken bazı konular hala var, ama büyük yol aldık.

Maddelersek:

1. **Bu tip, Türkiye devrimci hareketine yeniden giremeyecek duruma geldi.**
2. **Eski Acilciler ve HDÖ'cülerden taraftar toplayamayacak duruma geldi. Bu kişinin adıyla birlikte anılmak insan için artık utanç verici bir durumdur.**
3. **Antakya'ya da girdik.**

Mesele buraya kadar geldikten sonra filanca orda olsa ne olur, falanca burada olsa ne olur…

Kaldı ki, Haydar Kılıç'ın "süzme Acilciler" saptamasına bir ek yapayım: bir de "pelteleşmiş Acilciler" var. Hiçbir şeye karışmak istemiyorlar. "Bir zamanlar biz neydik" muhabbetinin ötesinde bir şeyleri de yok…

Kendi bilecekleri bir şey… Aylarca özellikle bana akıl öğretmeye çalıştılar: "şöyle yapma, bu konuları açma" gibi… Ben de ya cevap vermedim ya da "ne yapacağımı sana sorduğumu hiç hatırlamıyorum" dedim…

Aradan 30 yıl geçti… Dünya değişti, ülke değişti, insanlar da değişti… İnsanları 30 yıl önceki durumlarıyla değerlendirmemek gerek.

"Biz iki tarafa da karşıyız"… Aman öyle olun, biz yolumuza devam edeceğiz.